

ПЪРВИЯТЪ СНЪГЪ

Ти виждашъ какъ пролѣтъ
Безследно премина,
Какъ червей дѣлбае
Подъ всѣка скала,
Че вкусена радость
Прецѣфна и гине
И горко въздѣхвать
Трави и стебла.

Ти виждашъ какъ плахо
Низъ облаци свѣтва
Изгрѣла зорница
На святъ благословъ,
А властната есенъ
Орисана клетва
Дописва надъ гроба
На първа любовь.

Ний виждаме всичко,
Безмълвно покорни,
Следъ нѣкакво чудо
Унесени пакъ,
Докле не загаснатъ
Сърцата ни морни
Въ приспивната пѣсенъ
На първия снягъ.